

Az elején sokat aggodalmaskodtam, hogyan lehet majd így felkészülni a vizsgára? A szakmai gyakorlathoz megkaptam mindent segítséget, igaz a sok-sok tananyagot is, de el sem tudtam volna képzelni, hogy online-csoportban ilyen jól lehet haladnunk. Bátran kérdezhettünk az előadás végén, megkaptuk a választ a kérdéseinkre.

Külön tetszett Ildikó őszintesége, türelme. Ugyanakkor megkövetelte, hogy az ismerteket alkalmazzuk már a képzés ideje alatt.

Fiatal vagyok. Nagyon félttem eddig a haláltól. Foglalkoztam azzal a gondolattal, hogy elhagyom a szociális területet. A halált nem lehet megszokni, de Ildikó, ahogy az elmúlásról beszél, az valami csodálatos. Elértem, hogy már nem félek, megtanultam, hogyan kell ehhez viszonyulnom. Ugyanígy megtanultam odafigyelni a stílusomra, amikor egy idős emberhez szólok. Az idős emberek megértése nem is olyan egyszerű, de ha vigyázunk a lelkükre, akkor megszépítjük a napjaikat. Olyan sokszor gondolok arra, hogy milyen jó, hogy a Humánorientációt választottam. Minden képzőnek így kellene viszonyulni az emberekhez. Már a képzés kezdetén megnyerő volt Sándor alaposága, az, hogy türelmesen válaszolt a kérdéseimre. A tananyagokat megkaptuk, az előadások élvezetesek voltak. Csak az érti meg a következő gondolatot, aki náluk tanult: egészen más emberré lettem, jó irányba fejlődött a személyiségem. Ezt a családom is, a barátaim is észrevették. Emlékeimben mindig megőrzöm a Humánorientációt, kívánom, hogy még sokáig maradjatok ilyen emberségesek!

D. Valéria